

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 196/21

Λουξεμβούργο, 9 Νοεμβρίου 2021

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-479/21 PPU
Governor of Cloverhill Prison κ.λπ.

Γενική εισαγγελέας J. Kokott: Οι διατάξεις της Συμφωνίας για την αποχώρηση και της Συμφωνίας εμπορίου και συνεργασίας, οι οποίες προβλέπουν τη διατήρηση του καθεστώτος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, δεσμεύουν την Ιρλανδία

Ο SD, κατά του οποίου εκδόθηκε στις 20 Μαρτίου 2020 ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης από δικαστική αρχή του Ηνωμένου Βασιλείου, συνελήφθη στην Ιρλανδία στις 9 Σεπτεμβρίου 2020. Στις 8 Φεβρουαρίου 2021, το High Court (Ανώτερο Δικαστήριο, Ιρλανδία) εξέδωσε διάταξη για την παράδοση του SD στο Ηνωμένο Βασίλειο και μεταγενέστερη διάταξη με την οποία διατάχθηκε η κράτησή του μέχρι να παραδοθεί. Ο SN κατά του οποίου εκδόθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2020 ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης επίσης από δικαστική αρχή του Ηνωμένου Βασιλείου, συνελήφθη στις 25 Φεβρουαρίου 2021 και τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής κατά της παράδοσής του.

Ο SD και ο SN προσέφυγαν χωριστά στο High Court (ανώτερο δικαστήριο, Ιρλανδία) ζητώντας να εξεταστεί υπό το πρίσμα του ιρλανδικού Συντάγματος η νομιμότητα της κράτησής τους. Υποστήριξαν ότι κρατούνταν παρανόμως διότι το καθεστώς του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν είχε πλέον εφαρμογή μεταξύ της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Το High Court (ανώτερο δικαστήριο) έκρινε ότι τόσο ο SD όσο και ο SN τελούσαν νομίμως υπό κράτηση και, ως εκ τούτου, αρνήθηκε να διατάξει την απόλυσή τους. Σε αμφότερους χορηγήθηκε το δικαίωμα απευθείας άσκησης αναιρέσεως ενώπιον του Supreme Court (Ανώτατου Δικαστηρίου), πλην όμως κρίθηκε ότι έπρεπε να παραμείνουν υπό κράτηση εν αναμονή της έκβασης των αιτήσεων αναιρέσεως.

Με την υπό κρίση προδικαστική παραπομπή, το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει κατά πόσον οι ρυθμίσεις που περιέχονται στη Συμφωνία για την αποχώρηση¹ και στη Συμφωνία εμπορίου και συνεργασίας², στον βαθμό που συνδέονται με το καθεστώς του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεσμεύουν την Ιρλανδία. Σε περίπτωση που κριθεί ότι δεν την δεσμεύουν, τα εθνικά μέτρα που ελήφθησαν από την Ιρλανδία προκειμένου να διατηρηθεί το καθεστώς του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σε σχέση με το Ηνωμένο Βασίλειο είναι άκυρα και, κατά συνέπεια, η συνέχιση της προσωρινής κράτησης των αναιρεσιδόντων είναι παράνομη.

Με τις σημερινές προτάσεις της, η γενική εισαγγελέας J. Kokott προτείνει στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι το **άρθρο 62, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, και το άρθρο 185 της Συμφωνίας για την αποχώρηση καθώς και το τρίτο μέρος, τίτλος VII, της Συμφωνίας εμπορίου και**

¹ Απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2020, L 29, σ. 1).

² Απόφαση (ΕΕ) 2021/689 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2021, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας εμπορίου και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, αφενός, και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, αφετέρου, και της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας σχετικά με διαδικασίες ασφαλείας για την ανταλλαγή και την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών (ΕΕ 2021, L 149, σ. 2).

συνεργασίας, ιδίως δε το άρθρο 632 της Συμφωνίας αυτής, τα οποία προβλέπουν τη διατήρηση του καθεστώτος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, δεσμεύουν την Ιρλανδία.

Η γενική εισαγγελέας J. Kokott διευκρινίζει ότι, κατά το ιρλανδικό δίκαιο, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από το Ηνωμένο Βασίλειο και η κράτηση του καταζητούμενου προσώπου επιτρέπεται μόνον εφόσον υφίσταται αντίστοιχη υποχρέωση δυνάμει του δικαίου της Ένωσης η οποία έχει δεσμευτική ισχύ για την Ιρλανδία. Πριν από την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 30 Ιανουαρίου 2020, η υποχρέωση αυτή απέρρεε απευθείας από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584³. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 εξακολούθησε μεν να εφαρμόζεται, πλην όμως, οι επίμαχες υποθέσεις δεν καλύπτονται από τους ως άνω κανόνες, καθόσον ο SD και ο SN δεν είχαν παραδοθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Η γενική εισαγγελέας J. Kokott επισημαίνει ότι το πρωτόκολλο αριθ. 21⁴, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ και τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, ορίζει ότι η Ιρλανδία δεν δεσμεύεται από πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εκτός αν το εν λόγω κράτος μέλος έχει επιλέξει ρητώς να ασκήσει το δικαίωμα προαιρετικής συμμετοχής του όσον αφορά το επίμαχο μέτρο. Η Ιρλανδία δεν έχει επιλέξει να ασκήσει το δικαίωμα αυτό όσον αφορά τις κρίσιμες διατάξεις των δύο ανωτέρω συμφωνιών. Ως εκ τούτου, η γενική εισαγγελέας εξετάζει κατά πόσον, λόγω της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση, η Ιρλανδία έπρεπε να είχε ασκήσει το δικαίωμα όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου αυτές να έχουν εφαρμογή.

Δεδομένου ότι το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του πρωτοκόλλου αριθ. 21 περιορίζεται ρητώς στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το εν λόγω πρωτόκολλο εφαρμόζεται μόνον όσον αφορά μέτρα τα οποία στηρίζονται, ή θα έπρεπε να στηρίζονται, σε αρμοδιότητα απορρέουσα από τον τίτλο V του τρίτου μέρους της ΣΕΕ. Κατ' αντιδιαστολή, μέτρα τα οποία αφορούν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης δεν καλύπτονται από το πρωτόκολλο εφόσον δεν απαιτείται να στηρίζονται σε αυτήν την αρμοδιότητα.

Εξετάζοντας τις δύο προαναφερθείσες συμφωνίες, η γενική εισαγγελέας υπογραμμίζει ότι δεν στηρίζονται σε αρμοδιότητες σχετικές με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, αλλά αντιθέτως συνδέονται, αφενός, με την αρμοδιότητα που αφορά τις ρυθμίσεις για αποχώρηση και, αφετέρου, με την αρμοδιότητα σύναψης συμφωνίας σύνδεσης.

Όσον αφορά τη Συμφωνία για την αποχώρηση, η γενική εισαγγελέας J. Kokott τονίζει ότι το να απαιτείται μια συμφωνία για αποχώρηση να στηρίζεται και σε διατάξεις άλλες πλην εκείνης του άρθρου 50, παράγραφος 2, ΣΕΕ, σε περίπτωση που επηρεάζει κάποιον επιμέρους τομέα, θα κατέληγε να καθίστανται στην πράξη άνευ αντικειμένου η αρμοδιότητα και η διαδικασία τις οποίες προβλέπει το άρθρο 50, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Το καθεστώς παράδοσης του άρθρου 62, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμφωνίας για την αποχώρηση ουδόλως δημιουργεί εκτεταμένες υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν σκοπό διαφορετικό από εκείνον της διασφάλισης της ομαλής διαδικασίας αποχώρησης. Απλώς παρατείνει και τροποποιεί τις ήδη υφιστάμενες υποχρεώσεις για μια περιορισμένη μεταβατική περίοδο, λαμβανομένης υπόψη της αποχώρησης. Επιπλέον, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βασίμως ότι το άρθρο 62, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμφωνίας για την αποχώρηση δημιουργεί νέες υποχρεώσεις για την Ιρλανδία, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος υπείχε παρόμοιες υποχρεώσεις δυνάμει της απόφασης-πλαισίου 2002/584 πριν τεθεί σε ισχύ η εν λόγω συμφωνία. Κατά συνέπεια, το άρθρο 62, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμφωνίας για την αποχώρηση ορθώς έχει ως αποκλειστική νομική βάση το άρθρο 50, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Η αρμοδιότητα αυτή δεν είναι απαραίτητο να συνδυαστεί με οποιαδήποτε αρμοδιότητα σχετική με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

³ Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

⁴ Πρωτόκολλο (αριθ. 21) για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Όσον αφορά τη Συμφωνία εμπορίου και συνεργασίας, η γενική εισαγγελέας J. Kokott επισημαίνει ότι συνάπτεται βάσει του άρθρου 217 ΣΛΕΕ, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα σύναψης με τρίτες χώρες συμφωνιών που συνιστούν σύνδεση, συνεπαγόμενη αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις, κοινές δράσεις και ειδικές διαδικασίες. Βάσει της αρμοδιότητας αυτής η Ευρωπαϊκή Ένωση διασφαλίζει την τήρηση των δεσμεύσεων έναντι τρίτων κρατών σε όλους τους τομείς που καλύπτονται από τις Συνθήκες. Η ευρεία έκτασή της δικαιολογείται από τον στόχο δημιουργίας ιδιαίτερων, προνομιακών δεσμών με χώρα μη μέλος, η οποία πρέπει, τουλάχιστον μέχρι ενός ορισμένου βαθμού, να συμμετέχει στο σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν προκειμένω, η συμμετοχή στο σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπάγεται τη συμμετοχή στο καθεστώς παράδοσης που θεσπίζεται για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584. Το καθεστώς αυτό έχει εφαρμογή στην Ιρλανδία. Επιπλέον, η σύναψη συμφωνίας σύνδεσης απαιτεί την ύπαρξη ομοφωνίας στο Συμβούλιο, πράγμα που σημαίνει ότι η Ιρλανδία είχε συμφωνήσει να δεσμευθεί από το καθεστώς παράδοσης που προβλέπεται στη Συμφωνία εμπορίου και συνεργασίας. Λαμβανομένου υπόψη ότι ουδεμία εξαίρεση προβλέπεται για την Ιρλανδία, το δεσμευτικό αποτέλεσμα επί του συγκεκριμένου κράτους μέλους είναι σαφές.

Η γενική εισαγγελέας J. Kokott σημειώνει εν τέλει ότι, τουλάχιστον στο πλαίσιο της σχέσης μεταξύ Ιρλανδίας και Ηνωμένου Βασιλείου, το καθεστώς παράδοσης που θεσπίζει η Συμφωνία εμπορίου και συνεργασίας δεν γεννά, κατ' ουσίαν, νέες υποχρεώσεις αλλά απλώς παρατείνει την πλειονότητα των ήδη υφιστάμενων υποχρεώσεων στο πλαίσιο του προηγούμενου καθεστώτος που θέσπισε η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 και η Συμφωνία για την αποχώρηση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582